

BOBROVSKÝ OBZOR

Ročník I.

3/2007

Cena 5 Sk

OBECNÉ NOVINY OBČANOV, RODÁKOV A PRIATEĽOV OBCE BOBROV

Máš k dispozícii iba jeden deň: dnešok

V malej osade istej krajiny žil starý mudrc. Mal deväťdesiat rokov a sršal šťastím a spokojnosťou. Ktosi mu povedal: „Žiješ veľmi dlhý, šťastný život...“ Starec mocne potiahol zo svojej fajky a povedal: "Ty však ži iba jeden deň."

Toto ho naučil život. Ži iba jeden deň: dnešok! Aby si naozaj žil, musíš žiť dnes.

Život je krátky a rýchlo plynie.

Ak nežiješ dnes, stratil si deň. Nezarmucuj svojho ducha obavami a starosťami o zajtrajšok.

Nenapĺňaj svoje srdce biedou včerajška. Ži dnes. S radosťou spomínaj na dobrá včerajška, pokojne snívaj o pekných veciach, ktoré by ťa mohli stretnúť zajtra. Ale nestrácaj sa ani vo včerajšku ani v zajtrajšku.

Ži dnes!

Prajme si navzájom žiť dnešok, vychutnajme si zvlášť každý deň, ktorý sa nám ponúka, v pokoji, v láske, v kruhu svojich najbližších. Veď zajtrajšok má aj tak dosť svojich starostí...

Požehnané vianočné sviatky!

Príhovor starostu

Ďalší kalendárny rok máme za sebou. S koncom roka prichádza vždy aj bilančovanie. V príhovore starostu obce sa dočítate o veciach už zrealizovaných, ale aj o vyhlídkach do nasledujúceho kalendárneho roku.

Okrem toho na dvojstrane nájdete informácie o zmenách v obecnom zastupiteľstve.

Viac na stranách 2-3

Aktuality

V našej obci funguje niekoľko združení: rybári, poľovníci, drobnochovatelia, ktorí sa stretávajú, chodia na rôzne súťaže, organizujú výstavy.

Už takmer tri a pol roka prichádzajú do resocializačno-terapeutického centra Z-Návrat. Mnohí z nás však ani netušia, aký je život v tomto centre.

Viac na stranách 4-7

Zo života Jednoty dôchodcov

Členovia Jednoty dôchodcov oslávili "Jeseň života" tak, ako sa patrí. Posedenie pri hudbe a programe, ktorý si pre nich pripravili deti ZŠ, MŠ a detského zboru, padlo dobre každému.

Koncom novembra zorganizovali Katarínsky ples, na ktorý sa lístky rozpredali "rýchlosťou blesku."

Viac na stranách 10-11

Šport

Jesenná časť futbalovej sezóny je za nami. S chladným počasím sa otvorili dvere kultúrneho domu pre stolnotenisťov.

Na majstrovstvách sveta seniorov v Thajsku a majstrovstvách Európy juniorov na Kanárskych ostrovoch reprezentoval Ondrej Kružel nielen Slovensko, ale aj našu obec.

Viac na stranách 14-15

Vážení spoluobčania, milá mládež,

blíži sa koniec roka a s ním jeho najkrajšie sviatky – Vianoce. Toto obdobie je dôvodom na bilancovanie toho, čo sme v tomto roku urobili i toho, čo sme nestihli urobiť, ale aj dôvodom na to, aby sme si stavali nové ciele do roka nasledujúceho.

Myslím, že môžem povedať, že uplynulý rok bol pre našu obec úspešným rokom.

Privítali sme ho novoročným požehnaním a ohňostrojom. Táto radostná atmosféra sa akoby preniesla do nás a bolo ju cítiť na všetkých kultúrno-spoločenských i športových podujatiach, ktoré sme v tomto roku organizovali.

Či už to boli akcie, na ktorých sa zúčastnil veľký počet našich občanov (Sväté misie, Bobrovské dni sv. Jakuba, Zelna, Deň matiek, Deň otcov, Deň plný hier, Jeseň života, Stavanie mája), ale i akcie menšieho rozsahu (Detský karneval, Batôžkové stretnutie dôchodcov, Rodina v akcii, Vatra Slobody, Štít Bobrova, Stretnutie s Mikulášom) všade panovala atmosféra radosti, pokoja a vzájomného porozumenia.

Taktiež môžem povedať, že v rámci investičného rozvoja obce sme pokročili. Vybudovali sme vodovod a kanalizáciu pre IBV v časti Zahradnice a tiež kanalizáciu na Družstevnej ulici, začali sme s rozširovaním parkoviska pri cintoríne.

Zabezpečili sme osvetlenie a ozvučenie nášho cintorína, pokračovali sme v rekonštrukcii základnej školy a materskej školy. V tejto oblasti bol nápomocný aj náš pán farár, ktorý v rámci správy cirkevného majetku okrem vybudovania nového obojstranného oltára v našom kostole zabezpečil rekonštrukciu a ob-

novu mosta na Kalvárii, ale i zreštaurovanie sochy Sedembolestnej Panny Márie a sochy sv. Jána Nepomuckého. Samozrejme pocítili sme aj negatívne javy, napríklad v medziľudských vzťahoch, vo forme nezhôd medzi susedmi, v rodinách.

V oblasti životného prostredia sa negatíva prejavili pri tvorbe čiernych skládok odpadu na viacerých miestach v obci, ale tiež rozhadzovaním odpadkov po parkoch, chodníkoch a cestách v obci.

Pri vymenovávaní negatívnych stránok života našej obce by som chcel zvlášť osloviť tú časť našej mládeže, ktorá v priebehu roka ničila obecný majetok. Či to už boli lavičky pred obecným úradom, dopravné značky pri cestách, kontajnery na odpad, majetok na futbalovom ihrisku, atď.

Aj touto cestou by som ich chcel požiadať, aby s takýmto preukazovaním svojej sily prestali. Zároveň ich pozývam do vzpieračskej haly, kde môžu vybiť svoju energiu a s činkami preukazovať svoje silové danosti bez toho, že by spôsobovali niekomu škodu.

Ak toto naši mladí aj za pomoci rodičov pochopia, bude sa nám žiť spokojnejšie. Blíži sa rok 2008, v ktorom si pripomenieme 190. výročie povýšenia Bobrova na mesto cisárom Františkom I. V tomto, pre našu obec jubilejnom roku, chcem, aby sme

pokračovali v plnení volebného programu, ktorý sme prijali spolu s poslancami obecného zastupiteľstva.

Máme už vypracovaný projekt telocvične a pro-

jekt výstavby kanalizácie na ulici Vyšný koniec. Na tieto akcie už máme aj stavebné povolenia, takže okamžite po získaní financií na realizáciu začneme s ich budovaním. Tieto dve akcie sú pre nás prioritné, avšak aj ďalšie ciele, ktoré sme si vytýčili vo volebnom programe, budeme chcieť naplňať. Samozrejme realizácia našich investičných zámerov bude závisieť od finančných zdrojov, ktoré chceme čerpať aj z Fondov Európskej únie. V rámci volebného programu budeme aj v budúcom roku organizovať kultúrno-spoločenské a športové akcie za účelom stretávania sa všetkých občanov bez rozdielu veku, vierovyznania, politickej príslušnosti, aby sa medziľudské vzťahy v našej obci dostali na ešte lepšiu úroveň ako doteraz. Zvlášť sa budeme musieť venovať aj našej mládeži, aby si uvedomila, že hodnoty, ktoré tu máme treba zveľaďovať a ochraňovať, ale nie ničiť a devastovať.

Vážení občania, na záver môjho koncoročného príhovoru by som chcel poďakovať poslancom obecného za-

stupiteľstva, členom komisií pri obecnom zastupiteľstve, pánovi farárovi, zamestnancom obecného úradu, občanom, ktorí sa zapájali do verejnoprospešných prác, členom spoločenských organizácií a občianskych združení, ktoré pôsobia v našej obci a v neposlednom rade aj tým spoluobčanom, ktorí nie sú nikde organizovaní, za všetko to, čo v priebehu minulého roka urobili v prospech našej obce, v prospech nás, jej občanov. Moje poďakovanie patrí aj podnikateľským subjektom i podnikateľom, ktorí pôsobia v našej obci i mimo nej a boli nápomocní pri organizovaní života v obci a taktiež pri riešení problémov našej obce. Všetkým Vám želim príjemné, radostné a pokojné prežitie vianočných sviatkov a do tohto nového roka želim veľa vzájomného porozumenia, úspechov v osobnom živote, v práci, v škole i v športe. Pri tejto príležitosti Vás pozývam na uvítanie nového roka, ktoré sa uskutoční na Silvestra o polnoci v našom kostole a následne na námestí pred kostolom.

Cintorín s novým osvetlením

Pri príležitosti Sviatku všetkých svätých ako aj Pamiatky zosnulých sa v obci vybuďovalo nové osvetlenie cintorína.

Realizáciou tohto projektu boli vymenené tri veľmi slabé svietiace neónové lampy za štrnásť moderných svietidiel. Elektrické káblové rozvody boli uložené do zeme. Budovanie nového osvetlenia znepríjemnilo počasie. Dlhotrvajúce dažde sťažili prácu robotníkom hlavne pri výkopových prácach, ale aj samotným návštevníkom cintorína.

„Krátko pred dušičkovými sviatkami sme získali z ministerstva financií 250 000Sk a keďže tieto financie sme museli vyčerpať do konca tohto

roka, okamžite sme začali s realizáciou tejto stavby.

Bohužiaľ počas výkopových prác nám začalo pršať, pričom dážď vytvoril blatisté prostredie v okolí výkopov.

Nakoniec sme všetko do sviatkov stihli pripraviť tak, že sviatočné i posviatočné dni prebehli v našom cintoríne dôstojne.“ povedal starosta obce.

Dôstojnosť uplynulých sviatkov bolo na cintoríne v tomto roku naozaj cítiť aj vysvietením cintorína vo večerných hodinách a smútočnou hudbou. Tiež bola súčas-

ťou projektu. Osvetlenie je možné využívať počas celého roka. Môžete si ho zapnúť na prvom stĺpe, pri chodníku smerom ku Domu smútku. Svetlo svieti hodinu po zapnutí.

(mo) foto: (mo)

Zmeny v obecnom zastupiteľstve

Ing. Stanislav Gerek písomne oznámil starostovi obce svoje rozhodnutie o vzdaní sa mandátu poslanca obecného zastupiteľstva z osobných dôvodov.

V tejto súvislosti nemôže vykonávať ani funkciu zástupcu starostu obce, avšak zostáva členom investičnej a finančnej komisie.

Uvoľnený post poslanca zaujal Andrej Namislovský (na fotografii), ktorý vo voľbách do obecného zastupiteľstva skončil na 10. mieste ako prvý náhradník. Menovaný zložil sľub poslanca obecného zastupiteľstva dňa 24.10.2007. Za zástupcu starostu obce obecné zastupiteľstvo na návrh starostu obce zvolilo Margitu Šuvadovú.

(ag)

Odpoveď na anonymný list

Vzhľadom na to, že mi bol poštou doručený anonymný list, v ktorom autor svoje otázky smeruje priamo na pána starostu, myslím, že je najsprávnejšie, aby na uvedené problémy reagoval priamo on.

V anonymnom liste pisateľ tvrdí, že bol predaný obytný dom, ktorý mal slúžiť ako sociálny dom pre dôchodcov. Môžete nám povedať, aká je skutočnosť?

Jedná sa o budovu vo vlastníctve našej obce, ktorej malú časť má v súčasnosti prenajatú pán Anton Skočik, ktorý v nej prevádzkuje maloobchodnú činnosť. Obec túto budovu už dlhé roky nevie efektívne využiť a preto už v roku 2003 obecné zastupiteľstvo súhlasilo s jej odpredaním. Záujemca o kúpu tejto budovy sa však v tom období nenašiel. Začiatkom tohto roka prejavil záujem o kúpu tejto nehnuteľnosti jeden občan z našej obce. Obecné zastupiteľstvo sa preto opäť zaoberalo možnosťou odpredaja

tejto budovy a rozhodlo ju odpredať tomuto záujemcovi. Predaj sa nakoniec neuskutočnil, lebo spomínaný záujemca oznámil, že o predmetnú budovu stratil záujem.

Aké máte ďalšie plány s touto budovou?

V prvom rade chcem zopakovať, že budovu, o ktorej hovoríme, obec nevie efektívne využiť. Okrem toho, keďže sa nevyužíva, každým dňom chátra viac a viac, pričom stráca na svojej hodnote. Preto, v zmysle rozhodnutia našich poslancov, bola zverejnená ponuka na jej odpredaj. O tom, komu a za akých podmienok sa táto budova odpredá, budú rozhodovať naši poslanci. V prípade, že bude záujemcov viac, navrhmem poslancom,

aby sa predaj uskutočnil formou dražby. V prípade, že sa nám podarí túto budovu predáť, takto získané financie budeme investovať späť do obecného majetku, veď chceme stavať telocvičňu, budovať kanalizáciu.

Autor listu sa tiež pýta, čo chcete ako osoba z obecného majetku sprivatizovať?

Na funkciu starostu obce som nekandidoval za tým účelom, aby som získal nejaký obecný majetok. Takže na túto otázku je jednoduchá odpoveď – nemám záujem.

Na záver sa autor pýta, prečo o takýchto veciach rozhoduje jednotlivec a nie všetci občania?

O odpredaji majetku obce rozhodujú v zmysle zákona poslanci obecného zastupiteľstva a teda nie starosta obce ako jednotlivec. Súhlasím s pisateľom, že múdrosť je v ľudoch a nie v jednotlivcovi a tejto zásady sa aj dodržiavam. (mo)

Adventné zamyslenie

Bratia a sestry. Ľudské dejiny to je ustavičný zápas. Boli v nich obdobia, keď sa už zdalo, že my, ľudia, si budeme naozaj blízki a bratia. Vzápätí však tieto túžby a nádeje zmarili noví násilníci, dravci, vojny. Dokonca i na tých územiach a miestach, ktoré sa hlásili ku kresťanstvu. Kde a v čom je problém, chyba, že ani po dvoch tisícročiach nemôžeme žiť bez obáv o budúcnosť sveta, človeka, prírody, vesmíru?

Cez Vianoce budeme častejšie počúvať slová: "Na počiatku bolo slovo, z ktorého všetko povstalo. V ňom bo Život a ten Život bol svetlom ľudí. A toto Svetlo svieti vo tme, ale tma ho neprijala." A predsa sa toto svetlo predieralo na povrch, najmä v dejinách zjavenia židovského národa. Zmysel celých týchto dejín sa aj Židom vyjavoval len postupne. Cez jednotlivé veľké postavy Abraháma, Mojžiša, prorokov vynáralo sa svetlo stále plnšie a vždy znamenal prísľub aj výzvu. Až nakoniec v židovskom národe dozrelo očakávanie, že samo toto Svetlo príde na svet, že sa

zjaví vo svojej plnosti. Tento prísľub zaznieva Židom krátko pred Kristovým príchodom z úst Jána Krstiteľa. Sám o sebe hovoril, že nie je Svetlo, ale prišiel svedčiť, že svetlo na zem príde. Zároveň mu prišiel pripraviť aj cestu. Svojím životom i kázaním. Ján žil na púšti, bol odetý do ťavej kože, živil sa medom i kobyľkami. Žil v najväčšej skromnosti. A k takému životu vyzýval celý národ. Pre stretnutie s Kristom si mal každý očistiť srdce. A Židia to robili predovšetkým pokáním.

My dnes tiež prežívame takéto obdobie očakávania Kristovho príchodu – advent, obdobie pokánia. Po tieto dni sa naše chrámy zaplňajú zástupmi ľudí, ktorí čakajú pred spovednicami, aby sa vyznali zo svojich hriechov. Zaiste by ľudia mali urobiť všetko preto, aby boli nositeľmi zmiery a pokoja predovšetkým sami v sebe. Tento rez by mal byť však hlbší, než na aký sme si zvykli. Lebo sa spovedáme od prvého piatku do prvého piatku, k Vianociam, k Veľkej noci, už roky. A tá zmena k lepšiemu, ak je, je

len veľmi malá. Neupadli sme do vonkajšieho formalizmu? Dokonca po každom vyznaní hriechov sľubujeme, že sa polepšíme a viac nezhršíme. Nezvykli sme si už akoby samozrejme na jeden začarovaný kruh, keď sa spovedáme a znovu hrešíme a znovu spovedáme..? Bojím sa, aby sme neupadli do pokrytectva,. Ba dokonca, aby sme tento spôsob pokánia nevyhlásili za cnosť. Nemalo by byť pokánie cestou na končiar, kam si človek zoberie so sebou všetko možné, ale potom zistí, čo všetko nepotrebuje, čo všetko ho brzdí v jeho výstupe? A to, čo mu prekáža, vyloží a už sa k tomu nevráti. Našiel niečo mocnejšie, zmysluplnejšie než to, čo má vo svojom batohu. Zdá sa, že v mno-

hých prípadoch pokánie sa robí zo zvyku a zo strachu, nie pre jeho samotnú podstatu.

Kristus hovorieval, treba sa vám znova narodiť z Ducha. A to už nejde bez vedomia Človeka. Bez páľavy ohňa v nás .Nepôjde to bez úcty, keď človekovi zimomriavky chodia po chrbte z prežívania daru života. Aj to môže byť jedna z ciest, ako si očistiť svoje srdce, aby sa človeku v stretnutí s tým, ktorý je Láska, potešilo srdce, aby človeka Láska uchvátila a nevyvolala v ňom vzdor, nenávisť, návrat do starých koľají, ale aby v ňom Láska vyvolala Lásku.

Milostiplné a požehnané Vianoce Vám praje

Ján Kekelák
duchovný správca

Resoc je len nácvik života vonku

Už takmer tri a pol roka prichádzajú do centra Z- dobrovoľne. Niektorí vydržia hodinu, pretože zistia, že tu sa už k droge nedostanú, iní absolvujú celý pobyt. Len málokto však vie, aký je život v takomto zariadení.

Už takmer tri a pol roka prichádzajú do centra Z- Návrat klienti. Prichádzajú dobrovoľne. Niektorí vydržia hodinu, pretože zistia, že tu sa už k droge nedostanú, iní absolvujú celý pobyt. Len málokto však vie, aký je život v takomto zariadení. **Ťažké začiatky** Vznik resocializačno-terapeutického centra vyžaduje

Návrat klienti. Prichádzajú nemalé úsilie a finančné prostriedky. „Keď chcete, aby vás zapísali do registra poskytovania sociálnych služieb, musíte mať zariadenie pripravené tak, akoby zajtra

mal prísť prvý klient,“ objasňuje riaditeľ centra Mgr. Marcel Zemančík. Myšlienka založiť Z-Návrat prišla na vysokej škole počas praxí. Dôležitá bola aj propagácia. Ukázať, že centrum bude schopné konkurovať ostatným. Hoci v Žilinskom kraji vzniklo ako prvé, na Slovensku už v tom čase bolo 20 takýchto zariadení.

Prvá komunita

„Keď vzniká komunita, je to vždy ťažké. Príde prvý klient, druhý, tretí... nikdy nepríde celá komunita. Okrem toho sa je potrebné vyrovnáť s tým, že ako nové centrum dostanete klientov, ktorých už nikto nechce.

Klientov, ktorí už prešli celé Slovensko,“ opisuje riaditeľ. Dnes je situácia iná. V Z-Návrate je štrnásť klientov v rôznych fázach resocializácie. Navzájom sa môžu ťahať, pomáhať si, usmerňovať sa.

Terapeutický tím tvorí päť ľudí. Riaditeľ centra Mgr. Marcel Zemančík, ktorý zároveň vykonáva funkciu sociálneho pracovníka. Vychovávateľstvo má na starosti Mgr. Dušan Zemančík. Súčasťou tímu je aj pedagógička a jeden exuser, teda, človek, ktorý bral drogy a prešiel resocializáciou. Po skončení odišiel žiť na rok preč, aby skončila skupina, kde bol aktívny klient. Potom sa vrátil. Externou členkou tímu je psychologička.

Šesť schodov k slobode

Program resocializačného procesu má šesť fáz. Prvá je adaptačná. Klient sa snaží zvyknúť si na prostredie, nemá vychádzky, nestýka sa s rodinou nemôže telefonovať. Trvá asi dva až tri mesiace. Druhá je nápravno-redukčná. Terapeutický tím sa snaží zistiť príčiny zlyhávania, snaží sa naprávať zlé vlastnosti, návyky a vyťahovať aj tie, ktoré niekde „vo vnútri driemu“. Obnovujú sa kontakty s rodinou, klient môže telefonovať a má vychádzky. Tretia fáza sociálno-rehabilitačná.

„Hovoríme o náprave vzťahov smerom vonku. Snažíme sa ich zamestnávať vonku v iných firmách, kde je viac rušivých vplyvov. Bežne sa stretávajú so zamestnancami, ktorí majú problémy s alkoholom. Tu o tom môže rozprávať. Môžeme ho na to pripraviť.“ Štvrtá fáza je reintegračná. Ide o prípravu na život vonku. Vytvárajú sa pracovné podmienky. Okrem toho prebieha aj rodinná terapia. Komunikácia

s rodinou. Posledné dve fázy sú odlišné v tom, že klienti už nie sú podriadení všetkým pravidlám centra. Sú samostatne zárobkovo činní. Zúčastňujú sa určitých sedení, robia sa im dychové skúšky.

„Prestupy z jednej fázy do druhej sa vykonávajú na základe žiadosti, ktoré schválili jednak komunita a samozrejme aj terapeutický tím,“ vysvetľuje riaditeľ centra.

Nuda nie je povolená

Základnou črtou liečby je rozplánovanie dňa. Program pracovného dňa i víkendy visí na nástenke. Každý vie, čo má robiť, od ranného budíčka až po večerné usínanie. „Aj keď poskytneme klientovi osobné voľno, pýtame sa, čo robil. Môže si vybrať medzi touto činnosťou alebo inou, ale nie ležať na posteli, napríklad niektorí chlapi hrajú futbal za našu obec,“

komentuje Mgr. Zemančík. A ako vyzerá bežný deň v resoce? O pol šiestej budíček, nástup na rajóny, raňajky, pracovná terapia spolu s obedom, príchod domov, olovrant, drobná osobná hygiena, poobedňajšia pracovná terapia, teda starostlivosť o domácnosť a okolie. Ďalej je to večera. Po večeri začína skupinová psychoterapia, po nej sa môžu problémy riešiť osobne.

Zlo zhorí v ohni

Na stole v miestnosti pre komunitu sú do kruhu uložené sviečky. Každý má

pretože narkoman neplánuje dlhodobu, on plánuje iba do ďalšej dávky,“ vysvetľuje Mgr. Marcel Zemančík.

Klienti sú hodnotení bodmi. Za splnenie povinností, dostávajú plusové, za prehrešky, či porušenie pravidiel prichádzajú mínusy, prípadne tresty – zákaz telefonovania, vychádzok.

„V resoce nenaučíme nikoho žiť bez problémov. My ich môžeme iba pripraviť na to, ako tieto problémy zvládnuť, ako odolať tlaku, nespravodlivosti, ktoré určite raz prídu. Je to len nácvik života vonku. Čím viac kríz

svoju. Predtým, ako sa začne skupinové sedenie si ju každý zapáli, aby zlo nahromadené počas dňa zhorelo v plameni. Sedenia sú rôzne: hodnotiace, kedy sa hodnotí celý týždeň, negatívna spätná väzba, kde si klienti medzi sebou povedia negatíva, ale aj finančné komisie. Každý si vedie svoj finančný denník. „Je veľmi podstatné, aby sa naučili hospodáriť s peniazmi. Doteraz to nevedeli,

prežívaj tu, o to lepšie budeš pripravený na život vonku,“ dodáva na záver riaditeľ centra, ktoré má najlepšie výsledky na Slovensku.

(vk) foto:(mo)

IV. Hornooravská výstava zvierat

V dňoch 27.-28. 10. 2007 sa konala v Bobrove v poradí už IV. Hornooravská výstava zvierat. O tom, že výstava má svoju tradíciu a medzi verejnosťou dobré meno svedčí aj fakt, že bola zaplnená zatiaľ rekordným počtom zvierat. Zúčastnilo sa jej 38 chovateľov, ktorí vystavili 150 ks králikov 20-tich plemien a farebných razov, 90 ks hydiny 19-tich plemien a farebných razov a 11 plemien holubov. Tieto čísla by mohli byť ešte oveľa vyššie, ale Základná organizácia (ďalej ZO) zatiaľ nemá dostatočné množstvo vlastných výstavných klie-

tok. Výstavy sa zúčastnili nielen chovatelia z celej Oravy, ale aj chovatelia z Liptova, s ktorými má naša organizácia veľmi dobrú spoluprácu. O vysokej kvalite vystavených zvierat svedčí aj to, že z tejto kolekcie bolo udelených 24 víťazných a čestných cien.

Tieto ocenenia získali :

V kategórii „králiky“ zvíťazila kolekcia pána Budzeľa Štefana st. s 288,5 bodmi. Víťazom výstavy 1.0 sa stal pán Holmík Jaroslav s 96,5 bodmi a víťazom výstavy 0.1 zasa pán Sliacky Milan z Ružomberka s taktiež 96,5 bodmi. V kategórii „hydina“ si víťazstvo odniesol pán

Bandík Stanislav z Oravskej Polhory s 96,0 bodmi. Výstava sa uskutočnila vo veľmi peknom prostredí Kultúrneho domu. Navštívilo ju veľa záujemcov zo širokého okolia, ktorí si ju nielen prezreli, ale aj zakúpili veľa kvalitných chovných zvierat. Záverom sa chcem poďakovať všet-

kým, čo sa pričínili o zdarný priebeh tejto výstavy. Hlavne starostovi obce, členom ZO, výstavnému výboru, posudzovateľom, sponzorom, vystavovateľom, ako aj všetkým návštevníkom. Už teraz sa tešíme na výstavu v roku 2008.

(js) foto : (mo)

Návšteva sv. Mikuláša

Tak ako každoročne, tak aj tento roku, k nám zavítal biskup sv. Mikuláš so svojimi dvoma anjelmi. Prišiel k nám v popoludňajších hodinách, v druhú adventnú nedeľu, do nášho kostola, kde ho už čakalo množstvo detí s rodičmi. Stretnutie bolo sprevčené spevom, básňami, ale tiež zvedavými otázkami detí. Tak sme sa dozvedeli niečo z jeho detstva, aj to, ako sa stal biskupom a jeho anjelíci. Každé dieťa svätým. Na záverečnú otázku ako to bolo s tými „topánkami“ biskup Mikuláš s úsmevom odpovedal: „Istý chudobný vojak mal tri dcéry, nemal však peniaze na vydat'. Bolo mi ho veľmi ľúto a tak som si povedal,

že mu pomôžem a nepotroto som v noci, cez okno, hodil mešec s peniazmi. Chcel som aby ma nikto nevidel. Ale predsa sa niekto našiel, kto ma zbadal a tento chýr o tomto skutku sa rozšíril nielen v našom kraji, ale zaletel až do celého sveta.“

Biskup Mikuláš prišiel k nám s veľkou nádielkou darčiekov, ktoré mu pomáhali rozdať jeho anjelíci. Každé dieťa odchádzalo od neho nielen s darčekom, ale aj s jeho požehnaním. Po rozlúčke nám Mikuláš ešte zamával a rýchlo odchádzal ďalej, do ďalších miest, kde ho túžobne očakávali ďalšie deti.

(mo): foto (mo)

Poľovnícky spolok

Náš Poľovnícky spolok (ďalej PS) bol uznaný po dlhých peripetiách Lesným úradom v Dolnom Kubíne 1.5.1995 odčlenením od poľovníckych združení Rabča, Zubrohlava a Rabčice s výmerou 2446ha. Výmera poľovných pozemkov sa nachádza väčšinou v k.ú obce Bobrov. Pozemky na výkon práva poľovníctva máme prenajaté od PROD-ky Bobrov, Urbáru Bobrov, Štátnych lesov Námestovo, Povodia Váhu Piešťany a SPF Bratislava.

Medzi zakladajúcich členov PS patrili: Ing. Milan Mičura, Ing. Dušan Kanderka, Ing. František Jagelčák, Jozef Kanderka st., Anton Kurhajec, Jozef Balek, Jozef Slovík st. a ml., Ing. Tibor Pšenák, Ján Kubík a už medzi nami nežijúci Kornel Svetlošák, Tomáš Pšenák a

Ondrej Kružel. V súčasnosti má PS Bobrov 19 členov. Vo vnútorných stanovách a uznesení máme schválené nariadenie, že okrem zakladajúcich členov budeme do spolku prijímať len občanov z obce a pochádzajúcich z obce Bobrov.

Prvoradou činnosťou PS Bobrov je starostlivosť a ochrana o zver, hlavne v zimnom období. Na zimné prikrmovanie každoročne pripravíme

cca 100q jadrového krmiva, 50-60q dužinatého krmiva a samozrejme aj objemové krmivo. Financie potrebné na nákup krmiva si zabezpečujeme z vlastných zdrojov, t. j. každoročne sa skladáme do spoločnej pokladne, časť peňazí máme z odpredaja diviny a samozrejme časť je hradená sponzorsky vlastnými členmi. Každý rok sa snažíme vybudovať nové poľovnícke zariadenia, hlavne na prikrmovanie zveri v zimnom období.

Dobрым zvykom je, že sa

snažíme odpracovať brigádu u PROD Bobrov a Urbáru Bobrov. Máme veľmi dobrú spoluprácu s najväčšími prenajímateľmi poľovníckych pozemkov: PROD-kou Bobrov, Urbárom, ako aj s Obecným úradom, za čo im chcem v mene celého PS poďakovať. Verím, že táto spolupráca sa do budúcnosti ešte viac prehĺbi.

V budúcnosti sa nebránime spolupráci s Obecným úradom pri usporiadaní spoločenských akcií pre občanov obce, tak, ako to bolo tohto roku, prípadne iných akcií. Chcem sa poďakovať všetkým členom PS za vykonanú prácu.

A taktiež aj tým, ktorí odišli z našich radov pre pokročilý vek, chorobu. Prosím o spomienku za tých, ktorí už prekročili prah večnosti.

Ing. Dušan Kanderka

foto: Tibor Pšenák

Predstavitelia štátnej moci na návšteve v našej obci

V piatok 23. novembra navštívili našu obec poslanci NR SR Jozef Tarčák, Tibor Cabaj, a Jozef Halecký spolu so štátnym tajomníkom Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny Petrom Sikom, ktorých sprevádzal prednosta Obvodného úradu v Námestove Ján Laššák.

Po privítaní hostí našim starostom na Obecnom úrade prebiehalo pracovné stretnutie, ktorého sa zúčastnili starostovia námestovského okresu a primátor Námestova.

Témami diskusie bolo riešenie problematiky priestorov pre úradu štátnej správy v našom okrese po rozhodnutí parlamentu o obnovení činnosti Okresného súdu v Námestove, ďalej sa diskutovalo o pripravovanej modernizácii verejnej správy, ktorá by mala byť pripravovaná od roku 2009, o reforme školstva, o projekte aktivačných prác pre dlhodobu nezamestnaných občanov, o podmienkach čerpania financií z Európskych fon-

dov, taktiež o zabezpečovaní opatrovateľskej služby v obciach ako aj o pre obce problematickom Zákone o sociálnoprávnej ochrane detí.

Hostia sa taktiež nevyhli odpovediam na otázky ohľadom v tom čase vrcholiacej koalíčnej krízy v súvislosti s odvolaním ministra pôdohospodárstva Miroslava Jureňu.

dom v tom čase vrcholiacej koalíčnej krízy v súvislosti s odvolaním ministra pôdohospodárstva Miroslava Jureňu.

(ag) foto: (ag)

Nebojte sa vykročiť' za svojim povoláním

Rozhovor s misionárom Antonom Odrobiňákom, SDB o jeho práci v Ekvádore medzi Shuarmi.

Prečo si si vybral pre svoju misijnú prácu práve Južnú Ameriku, Ekvádor? Čím ťa táto krajina zlákala?

Tak, ako som to už viackrát v mojich besedách a príhovoroch povedal, Ekvádor preto, pretože tam medzi indiánmi Shuarmi, už celý svoj život pracuje jeden človek, salezián, misionár otec Ján Šutka, s ktorým som mal už osobný kontakt u nás, na Orave. Jeho rozprávanie o práci, misii ma tak oslovilo, že som chcel aj ja ísť priamo tam, do Ekvádoru, medzi Shuarov.

V čom spočíva tvoja misia, môžeš nám opísať svoj bežný deň?

Moja misijná práca spočíva v návštevách shuarských osád, ktoré sú roztrúsené v lese, v Amazonskom pralesi, mám ich 23 a snažím sa ich navštíviť tak aspoň raz za dva, tri mesiace, snažím sa ich duchovne motivovať, animovať, povzbudzovať k živšiemu

duchovnému životu. Prichádzam tak k nim slúžiť sv. omše, spovedať, vysluhovať iné sviatosti a ak treba navštevovať rodiny a pomôcť riešiť ich rodinné alebo aj komunitné problémy.

Aký je môj bežný deň? Samozrejme vychádza to z plánu, ktorý mám vopred stanovený na každý mesiac a podľa toho plánu sa uberám, či už idem na návštevu do tých osád, alebo keď nie, zostávam v našej misii, kde máme základňu. Tam sa snažím pripraviť si materiály pre katechézu, slúženie omše. Máme tam aj študentov, ktorí študujú na našej škole, pripravujem si nejaké stretnutia pre nich, alebo iné skupiny, snažím sa ich formovať. Myslím, že tej práce je pre kňaza dost', tak ako aj u nás doma.

Akí sú Shuari, ich mentalita, ich pozitívne ale aj negatívne vlastnosti?

Shuari sú ľudia otvorení, sr-

deční, priateľskí, radi komunikujú, radi sa zabávajú, cestujú. Skutočne sú to ľudia, ktorí sú otvorení pre vzťahy, typická južná mentalita. Sú pohostinní. No a čo sa týka menej pozitívneho, skôr majú tendenciu byť

nepresní, nezodpovední, ľahostajní. Aj v tých každodenných povinnostiach akosi nedokážu veci dotiahnuť do konca. Sú nestáli, ak aj majú nejakú naplánovanú prácu, keď sa neurobí, nejako ich to neznepokojuje.

Určite si zažil mnoho dobrodružstiev, ktoré z nich bolo najzaujímavejšie?

Tých dobrodružstiev je samozrejme veľa,

také najzaujímavejšie je, keď idem do pralesa, do osád a zvlášť keď ma čaká dlhá turistika, cesta. Sú také tri osady, ktoré sú veľmi ďaleko vzdialené od našej misie a tam, keď idem, zažívam aj rôzne krízové situácie, zvlášť toho fyzického charakteru. Počas minulých vianočných sviatkov som išiel navštíviť jedného môjho staršieho priateľa v lese, kde má svoj ranč, svoj domček. Keďže som nevedel, či je doma, začal som na neho kričať. Tým som vyprovokoval jeho psov, o ktorých som nevedel, že sú agresívni, zúriví. Tí na mňa zaútočili. Bol som z toho šokovaný a začal som ustupovať. Za mnou bol

zvalený strom, ktorý som nevidel. Potkol som sa na ňom a zletel dole hlavou a hore nohami. Jeden z tých psov sa mi zahryzol do stehna, tak som z toho zostal mierne šokovaný. No ale potom sa to všetko ukludnilo.

Po necelých dvoch rokoch tvojej misijnej práce, splnili sa tvoje očakávania? Ako to hodnotíš teraz?

Keď som tam išiel, nemal som nejaké konkrétne predstavy, vždy to bola taká nejaká imaginárna predstava.

Vedel som, že to bude iné ako tu na Slovensku, vedel

som, že to bude ťažšie, omnoho ťažšie ako u nás, ale nebal som sa toho. Vedel som, že tí ľudia, ktorí tam žijú sú chudobní a tiež chýba poznanie v oblasti duchovného života. Preto som cítil potrebu tam ísť. No teraz, keď už mám aspoň akú takú skúsenosť, tak už mám predstavy napr. ako intenzívne a efektívne pracovať, čo potrebujeme, aby sme tú našu prácu vedeli dotiahnuť dokonca. Je to už lepšie, lebo poznám už konkrétnych ľudí, prostredie, už aj jazykovo som na tom lepšie. takže preto je to teraz o to ľahšie a do určitej miery sa už aj teším, lebo tí ľudia ma už tiež poznajú a čakajú ma.

Máš nejaký konkrétny cieľ pri práci so Shuarmi?

Samozrejme, že mám cieľ. Je dôležité si stanoviť projekt, plán. Keď som tam prišiel, prvý rok som bol takým pozorovateľom, no a druhý rok som z toho, čo som všetko videl mal už ucelenejšiu predstavu, čo Shuari potrebujú. Predovšetkým im chcem pomáhať duchovne, aby praktizovali kresťanský život kaž-

dý deň, aby sa modlili, pristupovali k sviatostiam. Aj keď tam kňaz momentálne nie je, aby sa aspoň raz do týždňa zúčastňovali bohoslužby slova, aby vychovávali deti k viere, aby sa s nimi modlili, čítali Božie slovo. Aby aj oni rozvíjali duchovný život a poznanie aj na základe tej literatúry, ktorá im je dostupná, aj keď jej nemajú veľa.

Čím by si „zlákal“ niekoho na misie? Čo by si mal so sebou zobrať?

Nemôžeme tu samozrejme hovoriť o zlákaní. Misionárske povolanie je dar, dar od Boha, na prvom mieste si ho môže vyprosiť sám, alebo mu ho môže niekto vymodliť. A Boh mu ho môže dať aj na základe tejto prosby. Ak by však niekto chcel ísť, tak na prvom mieste by som mu odporúčal, aby sa vedel prispôsobiť ľuďom, tej mentalite, ktorá tam je, aby poznal jazyk, aby sa ho snažil študovať už predtým. U nás je to španielčina. Aby dokázal a bol ochotný pracovať v prostredí, ktoré je chudobné, kde skutočne žijú na pokraji,

bojujú s tým základným nedostatkom a to je jedlo.

Tvoj pobyt na Slovensku bola tvoja dvojmesačná dovolenka. Ako si ju prežil?

Táto moja dovolenka nebola len dovolenka oddychu, ale to bola aj dovolenka ani-

mácie. Takto mi to naznačil, môžem povedať môj predstavený na Slovensku v oblasti misií, otec Daniel Pravda. Veľa som navštevoval komunity, farnosti, rodiny. Pripravoval som si pre nich besedu, príhovor, prezentácie. Mal som veľa krásnych zážitkov z Mariánskej púte v Levoči, z odpustových slávností u nás doma. Bol som v Medžugorí. **Čo by si chcel na záver odkázať mladým?**

Modlite sa za svoje povolanie, aby ste ho spoznali. A

keď ho už spoznáte, nebojte sa vykročiť za ním, aj keď to bude niečo stáť. Prajem, vám, aby ste boli pevní vo svojich rozhodnutiach. Prosím všetkých, nielen mladých o modlitby. Nech vás, vaše rodiny a aj tieto noviny Pán Boh žehná. (mo) foto: archív ao

Ďakujeme!

Nie každému jedincovi je dopriate zostarnúť. Preto môžeme konštatovať, že byť starým je, zaslužená výsada zvlášť, keď sa vám dostáva toľko pozornosti, ako nám

v našej JD. Svedčí o tom aj nádherne prežité popoludnie 6.októbra 2007.Vďaka vám, starosta obce, obecné zastupiteľstvo, pán farár, mládež, ktorí ste sa podieľali na

dôstojnej príprave Dňa úcty k starším.

Umožnili ste nám v kruhu seberovných pookriať. Opäť sa ubezpečiť, že život seniorov vám nie je ľahostajný. Nápaditým programom, veselou muzikou, chutným jedlom ste vniesli medzi nás dobrú náladu. A opäť ste

nezabudli na záver nás obdarovať. Môžem s čistým svedomím konštatovať, že z toho podujatia odišiel každý spokojný a šťastný. Čo ešte dodať? Myslím, že tento deň bol požehnaním pre náš ďalší kvalitný život.

(os)

Príjemný oddych

Navštívte aj vy, vrele vám odporúčame v Ždiari v Monkovej doline vo Vysokých Tatrách príjemné rekreačné zariadenie. Tak to bolo aj v dňoch 21.10-27.10.2007,

keď sa 15 dôchodcov vybralo relaxovať do týchto končín. Uprostred Belianskych Tatier nás privítal horský hotel Magura. Hneď v prvý deň sme sa vybrali do okolitej neporušenej prírody. Okrem čistého vzduchu sme po lesných chodníkoch natrafili na nádherný prírodný stvorený obrovský strom, na ktorom bol pribitý kríž. Nedá mi citovať nápis na kríži:

**Ty milý pútničku,
postoj tu chvíľočku,
obzri si vrch havrana,
a pozdrav Krista Pána.**

Hneď po prečítaní tohto citátu ma napadla myšlienka: Prosíme ťa, Ježišu, nech nás

seniorov, optimizmus, dobrá nálada a veselá myseľ neopúšťa a zase niekedy dovidenia. Veď čerpať silu priamo v rekreačnej ždiarskej prírode, obklopení vôňou ihličia a šumom potokov, chvíle plnej pohody, to je ten najlepší liek na náš organizmus.

Vracali sme sa s dobrým pocitom. Hoci našu tvár zdobia vrásky a hlava je už šedivá, ale nezabudli sme, že ty si bola a vždy budeš pre nás dedinka naša najkrajšia a jediná.

(os) foto: archív

Krátka vizitka o nás

Zo 17. členov spolu s členmi výboru Jednoty dôchodcov (ďalej JD) sa nám podarilo do dnešného dňa získať 85 členov.

V čom spočíva kvalita života seniorov? Odchod do dôchodku zohráva dôležitú úlohu v živote každého z nás, preto na toto obdobie staroby je nutné sa pripravovať, pretože každý deň pribúdajú roky a je umenie systematicky prekonávať sám seba, a pritom sa neoddávať nástrahám života doby v ktorej žijeme. Preto cieľom našej organizácie je svojimi vzájomnými životnými skúsenosťami a cennými radami

medzi sebou obohacovať život a byť spoločnou oporou. Tu sa ľahšie zvláda spoločnými silami nástup telesného starnutia. Vzájomná podpora veľa závisí od spôsobu života. V kruhu JD imago staroba umožňuje lepšie zvládať v tomto veku spoločenské dianie. Úlohou našej Základnej organizácie Jednoty dôchodcov (ďalej JD) je spoločne skvalitňovať hodnotu nášho života, vniesť do neho rôznymi aktivitami, (rôznymi besedami, posezeniami, zúčastňovaniami sa rôznych spoločenských podujatí, spoluprácu s Obecným úradom) radosť a byť eš-

te dlho užitoční. Ísť príkladom, hlavne mládeži, čo sa nám v plnej miere darí. Tu opäť musím vyzdvihnúť Obecný úrad. Na odvetu si to všetci členovia JD uvedomujeme a zo všetkých síl sa snažíme príkladnou prácou po sebe zanechať kus dobrej a tvorivej práce. Potrebujeme vidieť ďalej a žiť aj preto, čo bude nasledovať ďalej. Touto

prácou, ktorú zanecháme chceme byť vzorom a dopriať mládeži, všetkým obyvateľom obce vychutnať si večerné prechádzky, vychutnať si plnohodnotný, kvalitný život v čistej obci. A v neposlednom rade by sme tu chceli získať subjektívny pocit naplnenia života, ktorý určí hodnota činnosti.

(os) foto: archív

Zdobenie stromčeka

Predvianočnou atmosférou si zaspomínali na svoje „dýchala“ aj naša Základná škola, kde sa v stredu, v popoludňajších hodinách, v deň pred Luciou, stretli naše

pani dôchodkyne a pani učiteľky so žiakmi, aby si takto spoločne pripravili vianočný stromček a naladili sa tak na blížiacu sa Vianoce. Tety deťom s láskou ukazovali ako sa robia salónky, ktoré mali byť hlavnou ozdobou stromčeka. Bolo zaujímavé sledovať ich šikovné ruky, ako strihali, balili, vysvetľovali.... Zvedavé oči našich školákov toto všetko nielen sledovali, ale sa aj sami pričínili o ich rýchlu „výrobu“. Onedlho bol už stromček pekne ozdobený. Popri práci sa všeličo aj porozprávalo. Tety

príhody. Tak napr. teta Martuzová spomína: „Na Ondreja sa chodili ploty triasť a pritom sa hovorilo: Plote, plote prosím ťa, daj mi tejto noci znať, s kým ja budem pred oltárom stáť. Do malého vankúša si dievčence vložili štyri lístky, do každého rožku jeden a napísali si mená chlapcov. Potom, keď sa išlo spať, musel sa vankúš stokrát dohora zdvihnúť, nič sa však nesmel povedať. Keď ráno dievčina vstala, do rožteka vankúša, ktorý chytila ako prvý, do toho sa pozrela a našla tam meno toho, vraj

nastávajúceho. No, ale či sa to splnilo, to veru neviem.“ Na Ondreja sa napríklad ešte roztopilo olovo, ktoré sa lialo cez kľúčovú dierku do studenej vody. Ukazovali sa tam rôzne postavičky, ktoré hovorili, či bude mať dievčina muža horára, či kováča, či lesníka.

„Varili sa tiež aj halušky, do ktorých sa dávali lístočky s menami chlapcov. Ktorá haluška vyšla ako prvá, tá vraj bola osudná a mne to aj naozaj vyšlo!“ potvrdila pani Pavláková.

„Na Ondreja sa chodilo váľať drevo, záchody, ale len tam, kde boli mládenci a kde bol Ondrej. Nie tak ako dnes, že chodia všade. Aj keď sa dačo povystrájal, ľudia sa na to nehnevali, lebo to bola taká tradícia. Dnes už na to akosi nie je čas!“ takto

spomína teta Trojáková.

No a čo na Luciu? Na Luciu si dievčence urobili trinásť lístkov, na ktoré si napísali mená frajerov a každý deň sa spálil jeden lístok. Od Lucie do Vilije bolo 12 dní, Štedrý večer bol trinásť deň. Ktorý lístok v ten deň s menom zostal, to bol vraj nastávajúci. Nielen takýmito spomienkami bol spestrený tento deň, ale aj pekným vianočným programom, ktorý si pripravili žiaci. Samozrejme nemohlo chýbať humorné vystúpenie našich tiete dôchodkýň.

Takéto chvíle, kde tí vekom pokročilejší odovzdávajú svoje skúsenosti, podelia sa so svojimi spomienkami, zážitkami sú pre túto dobu naozaj vzácne. Vďaka za ne.

(mo) foto:(mo)

**Šťastné Vianoce všetkým
svojim členom a ostatným
spoluobčanom žela výbor
JD v Bobrove.**

Šaty robia človeka...

„Je to pravda odveká, šaty robia človeka ...“ spieva sa v jednej starej známej pesničke. S takýmto jednoznačne hodnotiacim výrokom môžeme nesúhlasit', ale...

Keď sa pozrieme navôkol zistíme, že diktát módy je neúprosný. Už niekoľko desať-

ročí majú dominantné postavenie v oblečení mladých i starších modré nohavice z hrubšej látky, skrátka rifle, džínsy. S obmenou strihov, farieb či použitých materiálov sa nosia do školy, do práce, vo voľnom čase, na diskotéky, do kina ... (Mnohí

pritom možno ani netušia, že rifle sú pôvodne pracovné nohavice severoamerických zlatokopov.) Chceli sme, aby sa naše deti aspoň raz za čas obliekli inak, slávnostnejšie. Zapojili sme sa teda do projektu „Deň sukni a kravát“. Väčšine žiakov sa tento nápad zapáčil a do školy prišli „nahodení“.

Dievčatá konečne ukázali svo-

je sukne a šaty, chlapci sa zasa blykli v parádnych oblekoch a viazankách.

Porota potom vyhodnotila percentuálnu zapojenosť žiakov z jednotlivých tried.

Výsledky boli nasledovné:

- 1.miesto 7. trieda – 92,3 % žiakov
- 2.miesto 5. trieda – 91,66 % žiakov
- 3.miesto 3. trieda – 89,47 % žiakov

(sr)

Aby sme sa nenudili...

Aj v tomto školskom roku môžu žiaci odpoľudňajšie hodiny tráviť v záujmových krúžkoch. Máme pripravené tieto krúžky: začiatky práce s počítačom, environmentálny, mladých ochrancov prírody, športový, mladý žurnalista, zdravotnícky, aerobik, turisticko-športový, počítačový.

Žiaci sa zapojili do akcií organizovaných školou i CVČ. V škole to boli: kresba

na asfalt, šarkanie preteky, zber papiera. S veľkým ohlasom sa stretla súťaž „Ukáž, čo vieš“. Žiaci sa tu predviedli ako speváci, hudobníci, kúzelníci, športovci. Zúčastnili sme sa športových súťaží – Cezpoľný beh a Atle-tický štvorboj. Výrazný úspech zaznamenal náš žiak Lukáš Slovák (na fotke), ktorý v štvorboji v hodnote- ní jednotlivcov obsadil 2. miesto v okrese. (sr)

Motýľ

Z kvetu na kvet poletuje, všetkým krídla ukazuje, ktoré farbu dúhy majú, radosť s nimi rozdávaajú.

Končí leto, jeseň je tu, slnko stráca svoju teplotu.

Stromom listy padajú, kvety lupene strácajú.

Motýľ je už veľmi smutný, že slniečko stráca jas. No radšej už myslí na to, že o rok leto príde zas.

autor:

Martin Beňuš 7. trieda

Vynovená škola

Príjemné prostredie je pre človeka dôležité. Aj v našej škole sa snažíme v rámci možností inovovať interiér. Počas prázdnin sa rekonštrukcie dočkala dolná chodba, ktorá plní funkciu šatne i telocvične. Nová dlažba opticky zväčšila priestor, nové radiátory sa postarajú o tepelný komfort. Postupne sme v celej škole povymieňali drevené okná za plastové. Posledné boli vmenené okná na kabinetoch a chlapčenskom WC. Bočné a hlavné vchodové dvere sa tiež dočkali výmeny. Vynovila sa zborovňa i riaditeľňa. Dúfame, že viac tepla a pekné prostredie bude motivovať všetkých k lepším výkonom. (sr)

Jeseň v Materskej škôlke

Pretože október je mesiacom jesene, snažili sme sa našim deťom počas tohto mesiaca oveľa hlbšie vstúpiť do ich srdiečok úctu k starším.

Pri tejto príležitosti sme pripravili s nimi program na spoločenské podujatie a posedenie pre našich dôchodcov s názvom Jeseň života. Ako videli a vnímali jeseň naše deti, to ste mohli vidieť na výstave ich prác v obchodnom dome v Klinci s názvom „Jeseň očami detí“.

Jednotlivé práce boli zhotovené z prírodného a odpadového materiálu. Veľmi zaujímavým projektom, do ktorého sme sa zapojili bol projekt materských škôl s názvom „Bezpečnosť predškôlkov“. Jeho cieľom bolo na-

učiť deti ako sa správať bezpečne a podporiť ich pocit zodpovednosti. Učili sa kde a ako sa majú bezpečne hrať, ako sa majú pohybovať na ceste. Pre každé dieťa boli pripravené pracovné listy. Prostredníctvom hier, maľovaniek a rôznych cvičení si osvojovali dôležité pravidlá, ktoré môžu využívať ako účastníci cestnej premávky:

ako chodci, spolujazdci v autobuse a v aute. Pozornosť bola venovaná aj situáciám doma a na ihrisku, ktoré môžu byť pre deti rizikové. Výchova detí k spoluzodpovednosti za vlastnú bezpečnosť

je dôležitou súčasťou výchovy našich detí. Výsledkom celej našej práce bolo zhotovenie vlastného obrázkového „Školského leporela“, ktoré bude zaradené do súťaže. Je naozaj veľmi pekné, prídte

sa pozrieť. Nuž, takto sme prežili jesenné obdobie v našej škôlke. Ani sme sa nenazdali a už sa pani zima rýchlo vkradla aj k nám, do škôlky.

(mš) foto: mo

A čo Pani zima?

Počas tohto obdobia sa deti najviac tešili na sv. Mikuláša a Vianoce. Mikuláš im sľúbil, že sa určite zastaví aj v Materskej škôlke.

Svoj sľub naozaj dodržal a zavítal k deťom, aby ich mohol pozdraviť, pozrieť si ich program, čo si pre neho škôlkari pripravili a priniesť im pekné darčeky.

A tých bolo veru dosť. O-

krem sladkostí, ktoré potešili ich maškrtné jazýčky, dostali deti od Mikuláša aj veľa nových hračiek, s ktorými sa môžu v škôlke už oteraz hrať.

Deti si pripravili pre sv.

Mikuláš si program malých škôlkarov nevedel vynachváliť, Vraj, taký krásny ešte v živote nevidel.

foto: mo

Mikuláša naozaj pekný a pený, aké sú tie bobrovské bohatý program.

Začínali najmenší s cyklom zaujímavých piesní, básní, tančekov...

Záver patril starším škôlkárom, ktorí nás svojim programom už celkom naladili na blížiacu sa Vianoce.

Nielen rodičia, ale hlavne Mikuláš bol veľmi prekvap-

pený, aké sú tie bobrovské deti so svojimi pani učiteľkami šikovné.

„Kadetade som chodil, ale taký pekný program ako u vás, som veru nevidel. A na budúci rok prídeme zas!, povedal na záver sv. Mikuláš.

Deti sa veľmi potešili a samozrejme sľúbili, že aj o rok takto Mikuláša prekvapia (mo)

Ako hodnotíme futbalovú sezónu u mužov?

Novú sezónu sme začali v najvyššej okresnej súťaži. Na úvodný zápas sme cestovali do Brezy, kde sme až do deväťdesiatej tretej minúty viedli 1:0 a až v predĺžení dokázali súperovi vyrovnáť.

O týždeň sme privítali na domácom ihrisku jedného z favoritov, družstvo z Lokce, ktoré sme porazili 3:1, takže úvod sezóny nám vyšiel nad očakávanie.

Napriek tomu som vedel, že najslabším ohnivkom je obranná činnosť, naľko nám zo zostavy vypadol stoper Pačák Juraj. O tom sme sa presvedčili v nasledujúcich zápasoch, keď v Oravskom Veselom sme prehrali 4:1, doma skončil zápas s Novo-

ťou remízou 1:1 a v piatok sme znova prehrali na domácej pôde s Veličnou 0:1.

Za celý zápas sme na bránu nevystrelili i napriek tomu, že sme mali po celý čas územnú prevahu. Ďalšiu prehru sme utrpeli v susednej Zubrohlave, už v prvom polčase sme prehrávali 3:0. V druhom polčase nastal zvrät znížením na 3:1. Hneď nato sme kopali pokutový kop, ktorý sme nedokázali premeniť a bolo po zápase. Medzitým sa nám podarilo získať do mužstva troch hráčov z námestovského dorastu a na hre mužstva to bolo naozaj vidno. Výborný zápas sme odohrali v Párnici, museli sme sa tam uspokojiť s jed-

ným bodom vďaka rozhodnúcemu gólu a v poslednej minúte odpísal pokutový kop.

Nad naše sily boli zápasy vo Vavrečke 2:0 v Oravskom Podzámku 3:1. Po štyroch zápasoch na súperových ihriskách sme konečne hrali na domácej pôde s Podbielom. Schutí sme si zahrali, ale aj zastreli, zápas skončil víťazne 4:0. Potom sme cestovali do Krivej, kde sme odohrali najslabší zápas jesennej časti, prehrali sme 4:0. Opak toho bol zápas doma s Leštianami, vyhrali sme 2:1 a hlavne zápas v Rabči, ktorý sme síce prehrali 2:1, ale zanechali sme vynikajúci dojem, keď aj súper uznal naše kva-

lity. Tento zápas považujem za najlepší v jesennej časti. Posledné dva zápasy sme hrali na domácej pôde, najskôr s Dlhou a o týždeň s Brezou sme vyhrali zhodne 2:1. Tu už vidno, že sa dal dokopy výborný kolektív, ku ktorému by mal pribudnúť ďalší výborný futbalista Michal Stoklasa, ktorý bol po operácii kolena. Pevne verím, že do našich radov pribudnú aj ďalší vynikajúci futbalisti, zatiaľ ich nebudem menovať, sú to naši bobrovskí chlapci. Verím, že sa k nám pripoja. Ak by to pokračovalo takým tempom ako doteraz, tak sa o bobrovský futbal nemusíme obávať.

Ján Bomba - tréner futbalového družstva mužov

Jesenná časť futbalovej sezóny - žiaci a dorastenci

Žiaci ŠK Olympia Bobrov účinkovali v súťažnom ročníku 2007/2008 v II. Triede.

Po minulo-ročných problémoch s úzkym kádrom hráčov sa podarilo káder rozšíriť o dvoch hráčov z Námestova, ktorí k našim prišli na hosťovanie, ako aj o mladších hráčov, ale i ročníkov.

Žiaci pod vedením J. Stoklasu trénovali dva až trikrát týždenne. Po rozšírení realizačného tímu o pána Antona Boríka, sa činnosť žiakov výrazne oživila. Žiaci začali zodpovednejšie pristupovať k svojim povinnostiam, čo sa prejavilo aj na výsledkoch: z 13 zápasov 5 vyhrali, 3 remizovali a 5 prehrali, pričom získali 18 bodov, čo je oproti minulému roku výrazný posun vpred. Najväčšie problémy sú v ofenzívnej činnosti, keď strelci Bobrova strelili

len 14 gólov, čo predstavuje iba 1 gól na zápas. Pozitívom naopak je, že v mužstve sa postupne uplatňujú hráči nižších ročníkov, čo je veľmi dobré do budúcnosti.

Tabuľka po jesennej časti

1. Krušetnica	13	11	1	1	51:1	34
2. Sihelné	13	10	3	0	54:7	33
3. Novot'	13	9	2	2	46:11	29
4. Babín	13	9	1	3	41:8	28
5. Breza	13	8	1	4	45:23	27
6. Or. Podzamok	13	7	2	4	28:18	25
7. Bziny	13	7	1	5	43:20	22
8. Bobrov	13	4	3	6	14:32	18
9. Rabčice	13	5	2	6	22:17	17
10. Kraľovany	13	4	2	7	30:35	14
11. Zázrivá	13	2	1	10	18:47	7
12. Krivá	13	2	1	10	6:65	7
13. Beňadovo	13	1	2	10	20:52	5
14. Podbiel	13	0	2	11	11:81	2

Strelci gólov: Kružel M. 6, Cisárik M. 3, Lubas O. 1, Teták F. 1, Žmurán T. 1, Belvončík M. 1, Mateja M. 1.

Dorast ŠK Olympia Bobrov účinkuje v súťažnom ročníku 2007/2008 v II. triede.

Káder dorastu je stabilizovaný a oproti minulému ročníku nastal výrazný nárast výkonnosti, na čom má najväčšiu zásluhu tréner dorastu pán Jaroslav Holmík.

Do budúca je však potrebné, aby mu niekto pri doraste pomohol. Pri doraste je výhodou, že káder zostane pohromade ešte dva roky, čo znamená, že výkonnosť dorastu by mala mať stúpajúcu tendenciu. Čo sa týka dosiahnutých výsledkov, tak v jesennej časti odohrali dorastenci 13 zápasov, z ktorých 5 vyhrali, 2 remizovali a 6 prehrali. Dosiahli 17 bodov a skončili na 7 mieste. Dúfame, že budú v zodpovedných výkonoch pokračovať a pravidelným zúčastňovaním

sa na tréningu si budú svoju výkonnosť vylepšovať. Za výkony hráčom ďakujeme a v jarnej časti im prajeme veľa úspechov.

Tabuľka po jeseni :

1. Veličná	13	10	3	0	49:10	33
2. Beňadovo	13	9	2	1	39:11	29
3. Klin	13	8	3	2	33:8	27
4. Babín	13	7	4	2	34:17	25
5. Mútne	13	7	3	3	25:15	24
6. Krivá	13	6	3	4	26:16	21
7. Bobrov	13	5	2	6	17:15	17
8. Malatiná	13	5	1	7	21:19	16
9. Vasiľov	13	5	0	8	23:31	15
10. Breza	13	4	1	8	21:41	13
11. Habovka	13	2	2	9	22:29	11
12. Tapešovo	13	3	1	9	17:40	10
13. Rabčice	13	0	1	11	24:66	1

Strelci gólov: Bobek 3, Gustiňák 3, Kolčák 3, Zábel 3, Genšor 2, PlaštiaK1

Stolný tenis

V sezóne 2006-2007 stolnotenisový oddiel reprezentujúci obec Bobrov hral v 5. lige, ktorá je najvyššou oravskou stolnotenisovou súťažou. Najvyššia oravská súťaž bola až do samého konca nesmierne vyrovnaná a až v poslednom kole sa podarilo nášmu oddielu zachrániť sa a vybojovať si v nej účasť.

V poslednom období stolný tenis na Orave zaznamenal nevídaný rozmach a veľmi stúli kvality a úroveň jednotlivých oddielov.

Za tohto stavu, keď sme súťaž odohrali v oslabenej a stále sa meniacej zostave možno považovať minulý súťažný ročník z pohľadu stolnotenisového oddielu za úspešný. V jednotlivých majstrovských zápasoch nastupovali

títo hráči: Miroslav Gužík, Ján Martauz, Michal Barčák, Tomáš Belvončík, Igor Palider, Ján Kudjak, Ján Špuler, Róbert Špuler.

Pre budúce zotrvanie je nevyhnuté podstatne zvýšiť tréningovú prípravu, vytvoriť stabilnejší hráčsky káder a zapojiť do tréningu mladých stolných tenistov.

Cieľom zostáva udržanie sa v uvedenej súťaži a reprezen-

tovanie obce Bobrov.

Tabuľka 5. ligy po 8. kole :

1. Hruštín A
2. Dolný Kubín A
3. Lokca
4. Námestovo
5. Mutné
6. Námestovo stred
7. Rabča
8. Hruštín B
9. Oravská Lesná
10. Bobrov
11. Bziny

(ip)

Z Thajska na Kanárske ostrovy

Za posledných pár mesiacov Ondrej Kružel ml. nalietať niekoľko tisíc kilometrov. Spolu s ostatnými členmi výpravy reprezentoval naše malé Slovensko na majstrovstvách sveta seniorov a majstrovstvá Európy juniorov vo vzpieraní.

Ako satí darilo na MS seniorov v Thajsku?

Na tejto súťaži som skončil na 31. mieste, myslím si, že je to pre mňa veľký úspech. Bol to pre mňa aj taký skúšobný pretek na nazbieranie skúsenosti.

Ako si sa aklimatizoval v nových podmienkach?

Myslím, že celkom dobre. Trochu mi robil problém šesťhodinový časový posun. Ale teplo sa dalo zniesť. V Thajsku som bol 10 dní. Okrem súťaží som mal čas popozerať si aj zaujímavé miesta.

Čo bolo pre teba najťažšie?

Najťažšie bolo po vystúpení z lietadla, keďže let trval 14 hodín.

Ako bolo na Kanárskych ostrovoch, na ME juniorov?

Súťaž mi celkom nevyšla. Mal som zdravotné problémy čo bolo príčinou, že som doma aj menej trénoval.

Keď porovnáš úroveň športu - vzpierania u nás a na Kanárskych ostrovoch, ale-

bo v Thajsku, vidíš rozdiely?

Samozrejme a veľké. Šport je u nás na Slovensku, aspoň vzpíeranie na nízkej úrovni. Robíme to ako amatéri, chýba hlavne dobrá lekárska starostlivosť o športovca, ktorý má podať výkon.

Akí boli súper, čo ťa zaujalo?

Pozoruhodné je, keď napr. aj na takýchto súťažiach príde športovec raz, urobí výkon a o polroka je už hneď vo vyššej kategórii a na vrcholových súťažiach. Sú to veľké skoky. Nie vždy sa však takéto výkony dosahujú "čistým" spôsobom.

Myslíš doping?

Aj to..

Podrobil si sa aj ty dopingovej skúške?

Áno, vždy sa vyberie niekto náhodne. Ale nemám na to veľmi príjemné spomienky.

Pred dôležitými zápasmi býva zvyčajne nervozita, čo ti pomáha prekonať ju?

Nervozitu odožením čokolá-

Ondrej spolu s celou reprezentačnou výpravou Slovenska.

dou a pomáha mi prvý platný pokus v trhu.

Prečo si si vybral práve vzpíeranie?

Vzpíeranie som vyskúšal a začalo ma to baviť. Pred najtvrdšími zápasmi trénujem asi 5 hodín denne.

Čo by si chcel dosiahnuť v tomto športe, máš nejakú túžbu?

Túžba je veľká, dostať sa na Olympiádu, ale to je ...

Kto je pre teba športovým vzorom?

V Thajsku som mohol naživo vidieť vzpíerať ruského vzpíerača /+105 kg, superťažká váha/ Čikiševa. Páčil sa mi jeho výkon. Tak asi on. **Venuješ sa ešte aj nejakému inému športu?**

Rekreačne sa venujem zjazdovému lyžovaniu.

Ktorú vlastnosť si v športe ceníš?

Určite zdravú ctižiadostivosť, ísť za športom hlavne so srdcom.

Máš nejaký zážitok z týchto súťaží, ktoré si absolvoval?

Pre mňa zážitkom bolo perfektné usporiadanie celej súťaže v Thajsku, bolo to naozaj na špičkovej úrovni. A ešte napríklad, naživo som sa stretol s budhistickými mníchmi.

Prezrad' nám tvoje plány do budúcnosti?

Pokračovať v športe, ale aj v štúdiu, ktoré som prerušil.

(mo) foto: archív O. Kružel

Blahoželáme jubilantom !

November

60 rokov života

Bejdák Štefan

Martausová Hermína

75 rokov života

Toporová Emília

93 rokov života

Ševčíková Mária

December

70 rokov života

Hanáčiková Johana

86 rokov života

Janovjaková Mária

Na svet prišli ☺

Bineková Karolína

Mokošák Marek

Kožienková Aneta

Žitňák Damián

Tylka Tristan Henri

Micháľková Sofia

Špulerová Ráchel

Navždy nás opustili †

November

Jozef Nodžák

Pripomíname si ročnícu úmrtia

December

Mária Polívková

Športový klub Olympia Bobrov Vás pozýva na:

Štefanský ples

Kedy: 26.12.2007

Začiatok: o 18:00 hod.

Kde: Kultúrny dom

Cena: 300Sk

Do tanca hrá hudobná skupina Kontakt

Farský úrad v spolupráci s farskou radou Vás pozýva na:

Valentínsky ples

Kedy: 2.2.2008

Cena: 350 Sk

Kde: Kultúrny dom

Do tanca hrá skupina Perfect. Bude aj prekvapenie!

Milí čitatelia,

chceme Vás upozorniť, že od budúceho roku 2008 sa za naše noviny Bobrovský obzor budú už platiť, cena za jeden kus je 5 Sk.

Noviny si môžete predplatiť na celý rok (ak máte záujem aj viac čísel) v januári 2008, na Obecnom úrade v Bobrove.

Distribúciu novín Vám zabezpečí priamo do Vášho domu taktiež Obecný úrad.

POZVÁNKA: Obecný úrad spolu s Farským úradom pozývajú všetkých občanov na slávnostné uvítanie nového roka 2008, ktoré sa uskutoční na Silvestra 31.12.2007 o 24.00 vo farskom kostole, kde bude prítomným udelené novoročné požehnanie. Následne táto slávnosť bude pokračovať na námestí pred kostolom novoročným ohňostrojom a malým občerstvením.

Plán kultúrno-spoločenských akcií na rok 2008

Január: - Novoročné požehnanie a víťanie Nového roku pri ohňostroji

- Detský karneval

- Bobrovská 15-ka - Memoriál Jána Pavláka (preteky v behu na lyžiach)

Február: - Batôžkové stretnutie dôchodcov

Marec: - Prázdninový stolnotenisový turnaj žiakov a dorastencov

Apríl: - Rodina v akcii

- Výročie oslobodenia obce - vzpieračské preteky Štít Bobrova

- Stavanie mája

Máj: - Vatra slobody

- Deň rodiny (spoločná oslava Dňa matiek, Dňa otcov a Dňa detí spojená so sv. omšou v lese Pod Poľanou)

Jún: - Uvítanie detí do života

Júl: - Deň plný hier

- Bobrovské dni svätého Jakuba

August: - Odpustové slávnosti Nanebovzatia Panny Márie - Zelna

- Pútnický zájazd do Medžugoria

Október: - Stretnutie s dôchodcami - Jeseň života

December: - Stretnutie s Mikulášom

- Uvítanie detí do života

- Zdobenie Vianočného stromčeka pri páračkách

- Škvarkové hody dôchodcov